

pol. Brž, ko so žrebički, ki vživajo pripomoček, spolnili tri leta in pol, dolžan je odrejevalec ponuditi jih ministertvu za poljedelstvo na prodaj, katero bode kupovalo vse tiste izmed njih, kateri so dobri za pleme. Še več o tem se izvé pri c. kr. deželni komisiji za izrejo kónj v Trstu.

Še nekaj o strašnih boleznih živinske bolezni.

V zadnjem listu „Novic“ smo povedali o veliki nesreči, katera je zadela mesto Wurzen na Saksonskem po vžitem mesu bolne krave, katero je mesar zaklal zavoljo kužne bolezni na vranici (Milzbrand). Zdaj je po naznanilu tamošnjega župana zagotovljeno, da je med 15. in 23. julijem zbolelo 206 oseb; trije zdravniki so ozdravljali bolne mestjane, al vseh niso mogli smrti oteti, umrlo jih je 7, namreč 2 možka, 4 ženske, pa 1 otrok.

Šolske stvari.

Šolska poročila koncem letošnjega šolskega leta.

Program des k. k. Staatsgymnasiums in Marburg.

Program Mariborske gimnazije se pričinja z obširnim nemškim sestavkom pod naslovom: „Untersuchung über die Echtheit der Doloneia“, v katerem profesor dr. Ad. Nitsche preiskuje, ali je „Doloneia“, ki se kot 10. pesem nahaja v „Iliadi“ res Homerova ali ne. Prof. Nitsche misli, da ni. — Profesorjev in učiteljev je ta gimnazija imela 17, med katerimi so prof. Majciger, Valenčak, dr. Purgaj in dr. Pajek slovenščino učili, katera se je kot obligaten nauk Slovencev s slovenskim jezikom razlagala. V kroniki gimnazije beremo, da je prof. Majciger zarad izvrstnega službovanja v 8. poredje povišan. Učencev je bilo v 8 razredih 243, med katerimi 124 Slovencev, 118 pa Nemcev. — Iz programa ni razvidno, da bi učenci živeli mnogo večih štipendij; vidi se pa, da v manjših doneskih ima Mariborska gimnazija mnogo podpornikov. 24. in 25. sušca so dijaki imeli velikonočne eksercicije; začetkom in koncem leta in pa o veliki noči so šli k spovedi in sv. obhajilu.

Slovstvene stvari.

Iz 40. odborove seje „Matice Slovenske“

v Ljubljani 30. julija 1877.

(Konec.)

Po prebranem tajnikovem poročilu se je pričela razprava posamesnih predmetov.

Nasvèt, naj bi Matica razpošiljala trdo vezane knjige, ni se mogel sprejeti zarad viših stroškov, katerih se odbor mora povsod ogibati.

Knjižnici c. kr. Ljubljanske kaznilnice se je brezplačno dalo nekoliko primernih in lahko utrpljivih knjig z vabilom, naj bi sl. predsedstvo c. kr. deželne sodnije vprihodnje Matici blagovolilo 2 gold. letnine odrajtovati, za katero potem dobi kaznilnica vse p. Matici vsako leto izdane knjige.

Litografu Köke-u na Dunaji se je plačala polovica lanskega dolgá, druga polovica se mu plača kasneje.

Gosp. Križniku se je za trud nabiranja „narodnega blagá“ odločilo 20 gold. nagrade.

Učiteljskemu društvu za slov. Štajar po-

darilo se je po 2 iztisa lanskih Matičnih knjig, 3 iztise pa naj gosp. Lapajne razdeli sosednim 3 šolskim knjižnicam.

Predlog gosp. Fr. Šumija o izdavi slovnice Ruske se je vzel na znanje.

Spis gospé Lujize Pesjakove „v gozdu“ se je sprejel v letošnji „Letopis“; ponudba druga cenjene pisateljice pa se je izročila v prevdarek in poročanje „odseku za izdavanje knjig“.

Ponudba gosp. prof. Hubada o slovenskem prevodu Manzonijevih „I promessi sposi“ se za zdaj, ko ima Matica že precej zabavnega gradiva, ni mogla sprejeti.

Gosp. Hostniku se je naročilo, naj kmalu izgotovi prevod „potovanja okoli svetá o 80 dneh“.

Životopis Fr. Palackega, ki ga je spisal prof. Šuklje, se sprejme v letošnji „Letopis“.

Životopis dr. E. Coste, izdelan po prof. Urbas-u, pride s sliko njegovo v posebni knjižici na svitlo, da se mu kot bivšemu predsedniku Matičnemu stavi spominek tako, kakor bivšemu predsedniku dr. Tomanu.

Po gosp. dr. Gestrinovem nasvetu se je sklenilo, mestnega župana Škofjeloškega gosp. Blaža Moharja prositi, da prevzame poverjeništvó za Loško mesto.

Spisi iz zapuščine gosp. Valentina Orožna, poslani po gosp. M. Lendovšku v Ptujem, so se v poročanje izročili odseku za izdavanje knjig.

O izdavanji Fr. Šeginih del je bila daljša obravnavna. „Svetu pokazati — po besedah Koseskovih — „zmožnost slovenskega uma in dlana“ mislil je odbor, da zadostuje, ako se kakih 4—6 izbranih slik z dotičnim člankom natisne v „letopisu“, česar pa pričujoči gosp. odbornik Parapat ni obrnil. Enoglasna pa je bila želja Matičnega odbora, naj bi se muzeju Kranjskemu ponudile Šegine svetinje.

Prof. pl. Kleinmayr se po pismu, ki ga je pisal predsedniku, popolnem sklada z nasveti odborovimi o „zgodovini slov. slovstva“.

Zarad izdavanja „znanstvenega časopisa Matice slovenske“ je odbor po zaslišanji mnogostranskih mnenj soglasno sklenil, izdavanje časnika odložiti do prihodnjega leta, nadjaže se, da do onega časa se oglasi tolikošno število naročnikov, da z dodano subvencijo Matično se postavi časnik na trdne noge, in da poleg denarne pomoči se mu zagotovi tudi pripomoč pisateljev sodelovalcev. — Naj bi tasklep odborov in resp. prošnja odborova na obojno stran bila ponovljen apél do rodoljubov naših!

O gospodarskih zadevah je odbor vkrenil: a) gosp. tajniku za njegova izvanredna opravila preteklega Matičinega leta o vredbi zeló zanemarjene Matične pisarne, za mnogo prihranjenih stroškov, vspešno prodajanje družbenih knjig itd. podeliti 50 gld. nagrade, — b) gosp. poverjenike naprositi, naj bi ne odlašali, od Matičinih udov nabirati zaostale doneske, in jih g. blagajniku poslati. Dolgovi so sitna stvar na dvojno stran: Matica potrebuje za vspešno delovanje, honoriranje pisateljev, tiskovine itd. novcev, g. družbeniki pa več zaostale letnine težje poravnajo, kakor enoletni donesek, — c) ne udinjati stalnega pisarničnega služabnika, — d) zeló umazane mostovže Matičine hiše pri tleh in v prvem nadstropji pobeliti in nad pisarnično sobo napraviti tablico z napisom: „pisarna Matice slovenske.“